N°. 72.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 16 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Wat Nederland wel bij andere Ministers zou kunnen winnen?

De *Arnhemsche Courant* heeft voor eenigen tijd het publiek, en tevens de Ministers, pogen te overtuigen, dat deze laatste, na de verwerping der conversie-wet, gezamenlijk behoorden af te treden. Zij hadden bij monde van den Minister van Binnenlandsche Zaken de verklaring afgelegd, dat zij *allen* die wet voor noodzakelijk en doelmatig hielden, dus, -- die wet verworpen, -- moesten *allen* hun afscheid geven."

Dáármede ware dan het zoo ijverig bekampte doel der *Arnhemsche Courant* bereikt; . . . wanneer slechts de Koning Hoogstdeszelfs keuze geliefde te vestigen op de vrienden der *Arnhemsche Courant*, die zij tot hiertoe nog wel niet heeft opgegeven, doch, bij het aanbreken van dat gelukkige tijdstip, zich wel zou haasten voor te stellen. Hoeveel raadselachtigs zou het bloote vermelden dier namen niet kunnen ontzwachtelen! Welk een licht zou er over vele zaken en handelingen opgaan! Het is zonderbaar dat de *Arnhemsche Courant* tot hiertoe niet heeft gemeend te moeten zeggen, op welke wijze zij een volledig nieuw ministerie zou willen zien zamengesteld! Is zij bevreesd, de namen harer vrienden te noemen, of wat scheelt er aan?

Zoo wij wél zien heeft de *Arnhemsche Courant* niet veel op met een onderzoek, waarvoor zij dan zou bloot staan, of hare vrienden inderdaad *meer* zouden kunnen doen voor de zaak des vaderlands, dan de mannen thans aan het roer van Staat.

Wij zeggen opzettelijk *kunnen*, want het *willen* geldt voor niets; lag het alleen dáàraan, wij zouden reeds met de tegenwoordige Ministers een veel grooter eind weegs gevorderd zijn, dan waar wij nu staan. Maar de vrienden der *Arnhemsche Courant* zouden het vertrouwen *en* des Konings *en* der Kamers moeten bezitten. Deze twee vereischten moeten zamen gaan, want onze grondwet, aan den Koning de keuze zijner Ministers geheel vrij latende, heeft H. D. iets meer in den Staat willen doen zijn, dan eene stroo-pop.

Om overigens van eene meerderheid in de Tweede Kamer, vooral bij gewigtige *financiele* handelingen, verzekerd te kunnen zijn, -- daarop zal voorwaar eene zeer zware wijs gaan. Tegen nieuwe of verhoogde belastingen zijn *velen*; tegen vrijwillige renteverminderíng zijn *velen*; tegen staatsbankroet of belasting op de coupons zijn *velen*; de overtuiging, dat wij de grenspaal der mogelijke bezuinigingen, (buiten de rentelast,) genaderd zijn, bestaat bij *velen*; wat zal dan een *nieuw* ministerie uitdenken, om onze inkomsten met onze uitgaven in evenwigt te brengen, en daarbij op eene meerderheid in de Tweede Kamer te kunnen hopen?

Zijn de vrienden der A. C. vrijzinnige mannen, met echt constitutionele beginselen, reden te meer tot wantrouwen jegens hen, bij *een deel* der Kamer; zijn het mannen van tegenovergestelde beginselen, die de meerderheid des volks maar als een lastdier willen hebben aangezien en behandeld; eene krachtige minderheid in de Tweede Kamer zou hunne maatregelen (zelfs wanneer die ook de goedkeuring des Konings konden wegdragen, waarop zij bezwaarlijk zouden mogen hopen.) ten krachtigste bestrijden, en de algemeene opinie en de vrees voor de gevolgen van overbelasting zouden aan de aanneming en toepassing *dier* maatregelen onoverkomelijke hinderpalen in den weg stellen.

Aan te nemen nu, dat de vrienden der *Arnhemsche Courant* zulke phœnixen zijn zouden, dat het overwinnen van deze bezwaren, -- het vereenigen van het vertrouwen des Konings en van dat eener toereikende meerderheid in de Tweede Kamer, uit zulke heterogene bestanddeelen zamengesteld als wij omschreven, slechts eene peulschil voor hen zijn zou, waarlijk bij al het vertrouwen, hetwelk wij op de voortreffelijke keuzen der *Arnhemsche Courant* zouden willen stellen, -- kunnen wij van de mannen harer keuze zulke wonderbare eigenschappen bezwaarlijk verwachten! Groote talenten *konden* het zijn, (hoewel dit nog altijd aan twijfel onderhevig blijft), doch dezulken worden in ons goede Nederland veeleer gevreesd en gewantrouwd, dan ondersteund en vereerd.

De *Arnhemsche Courant* uitnoodigende, om deze opmerkingen eens bedaardelijk te overwegen; -- en [illegible] aan hare, op ministeriele portefeuilles azende, vrienden bijvoegen; -- zullen wij deze onze opmerkingen nog vermeerderen met de volgende:

1°. Ongeacht de verwerping der conversie-wet, bestaat er GEEN gemis aan vertrouwen, noch bij den Vorst, noch bij de meerderheid der Tweede Kamer, ten aanzien der *tegenwoordige* Ministers. Immers van het gemis aan vertrouwen, bij den Vorst, is nog niets in het minste gebleken; en het *tegendeel* van dat gemis aan vertrouwen, *by de meerderheid der Tweede Kamer, is* op het overtuigendste aan den dag gelegd.

a. door de ernstige verdediging der conversie-wet, door eene talrijke minderheid van 24 leden en het verleenen hunner goedkeurende stem aan die wet.

b. door de openbare uitdrukking van het vertrouwen op de tegenwoordige Ministers en meer bijzonder nog op den Minister, wiens Departement de voorgestelde conversie-wet speciaal betrof, door een aantal *tegenstanders* dier wet-zelve, waaronder wij slechts willen opnoemen, omdat zij tot de krachtigste bestrijders behoorden, de heeren VAN RIJCKEVORSEL, VAN GOLTSTEIN, VAN HOORN VAN BURGH, en DEN TEX (om van den geachten Voorzitter der Kamer niet te spreken, die, door aan den Minister van financien een plan tot redding onzer financien op te geven, daardoor blijkbaar *dien* Minister in zijne moeijelijke taak, ingeval van de verwerping der wet, wilde voorlichten en ondersteunen, zonder daarbij iets anders te beoogen, dan eenig en uitsluitend het welzijn des vaderlands, door *dien* Minister tot stand te brengen). -- Kunnende inmiddels, bij dit *vyftal*, hetwelk reeds eene meerderheid van vertrouwen stellende leden aantoont, nog onderscheidene andere worden gevoegd, blijkens hunne redevoeringen; en zoo men anders nog twijfelde aan dat vertrouwen der meerderheid, -- de aanneming der eerstvolgende wet, *door den Minister van financien verdedigd*, met een getal van 42 tegen 6 stemmen, bewijst overvloedig, dat de meerderheid der Tweede Kamer zich geenszins ten doel had gesteld, den Minister te ontmoedigen of te versterken in zijn besluit tot aftreding, maar veeleer om hem aan te moedigen, om zijne portefeuille te behouden en zijne vermogens aan te wenden, om, met *gewyzigde* middelen, het vaderland uit zijnen financielen nood te redden.

Het is waar, de *Arnh. Courant* heeft deze uitdrukking van vertrouwen der tegen gestemd hebbende leden hoogelijk afgekeurd; maar niet al die leden kunnen toch goedschiks ruggespraak houden met de *Arnhemsche Courant*. Die leden getroosten zich dus, in dergelijke gevallen, ruggespraak te houden met hun eigen geweten en met de belangen des lands, zoo als *zy* die inzien; en zoo zij nu al mogten gedwaald hebben, ten aanzien der afstemming van de conversie-wet, zoo sprak hun waarheids-gevoel en hun geweten toch sterk genoeg, om voor Nederland en voor de geheele wereld te willen doen blijken, dat hun doel *niet* was, aan Nederland eenen Minister van financien te doen verliezen, wiens ijverig streven zóó zeer naar de bevordering der waarachtige belangen van dat land waren, en nog voortdurend zijn henen gerigt.

Deze gezindheid, deze openhartige betuiging van de meerderheid, in eenen zoo gespannen tijd als den tegenwoordigen, moet toch wel *iets* beteekenen. Erkent de *Arnhemsche Courant* wijsheid en verdiensten in de tegenstanders der wet, ter zake van dien tegenstand, waarom huldigt zij ook niet het gevoelen dier leden, dáàr, waar dat gevoelen *vertrouwen* in dien Minister uitdrukt?

Waar vindt de natie overigens den waarborg, dat de candidaat-financie-Minister, dien de *Arnhemsche Courant* ons zou willen voorstellen, in de moeijelijke oogenblikken waarin het vaderland zich bevindt, zóódanige mate van vertrouwen bij Vorst en Vertegenwoordiging vinden zou, als wij hier boven aantoonden, door den tegenwoordigen Minister genoten te worden?

En toch wil de *Arnhemsche Courant* niet alleen de aftreding van *dezen* Minister maar van *allen*. Wij komen nu tot eene volgende opmerking:

2°. Al had de Vertegenwoordiging blijk gegeven (hetgeen *niet* zoo is), dat zij noch van den financie-Minister, noch van de overige Ministers thans aan het roer van Staat geplaatst, wilde gediend zijn, -- dan nog stuiten wij op de gewigtige omstandigheid, dat het voor 't minst mogelijk zou kunnen zijn, dat de meerderheid eener Kamer, door welke drijfveren dan ook bewogen, in haar oordeel zou kunnen falen. Wij zijn in Nederland, zoolang onze tegenwoordige grondwet in werking zijn zal, aangespannen met eene onontbindbare, Tweede Kamer.

Geen beroep op de kern der natie, op hetgeen deze voor *haar* direct welzijn noodig acht, is dus op het oogenblik wettiglijk veroorloofd, hoewel dan ook de hoogste nood, welke de hoogste wet is, er zonder misdadig te zijn toe zou kunnen leiden.

Van dáàr, dat de eigenlijke volksstem, -- zoolang die grondwet in hare tegenwoordige vormen blijft voortbestaan, -- zich nimmer in Nederland zal kunnen doen gelden.

De Minister, de Regering, mogen, met door geheel Europa geconstateerde bewijzen in de hand, optreden en zeggen: » DIE *mate van vertrouwen bezit Nederland in Europa*." eene Tweede Kamer, *van welke geen beroep is*, zal kunnen antwoorden: » dat vertrouwen bestaat niet werkelijk in Europa, ten opzigte » van Nederland; wij weten dat beter: het vertrouwen op de toekomst van Nederland bestaat alleenlijk » bij eenige beurs-speculanten." er is geen volk, er zijn geene stemgeregtigde en belanghebbende burgers, die der Tweede Kamer kunnen overtuigen en toeroepen, » gij dwaalt!" -- hoezeer reeds de beurs luide hare stem heeft doen hooren, om deze woorden aan onze Vertegenwoordiging te doen verstaan.

En toch zulk eene dwaling is mogelijk; en wij wilden wel eens zien, dat de *Arnhemsche Courant* ons het bewijs leverde van het tegendeel.

Dáàrom, omdat in Nederland, voor als nog, geen beroep op het volk, op de eigenlijk belanghebbenden mogelijk is, -- daarom hechten wij voor ons *niets* aan de vorderingen dier Courant, dat al de tegenwoordige Ministers zullen aftreden, omdat eene uiterst zwakke meerderheid eene wet heeft verworpen, terwijl een overwigtig deel dierzelfde meerderheid gelijktijdig en onwedersprekelijk betuigde, dat zij vertrouwen stelde, in denzelfden Minister, en in dezelfde Ministers, welke in deze voor Nederland gewigtige oogenblikken, het vertrouwen bezitten, ook van hunnen Vorst, en, met dit vereenigd vertrouwen toegerust, er naar willen streven, om de Nederlandsche staatshulk in veilige en behouden haven te brengen.

NIEUWSTIJDINGEN.

OOST-INDIE.

BATAVIA, 10. Februarij 1843. Volgens ingekomen berigt van Madioen, heeft in het gebergte in de afdeeling Magettan, op den 12. Januarij jl., eene zware windvlaag groote schade aangerigt, zonder dat daarbij echter menschen of vee letsel hebben geleden. De schade aan de koffijtuinen is aanzienlijk te noemen, zijnde 70,000 boomen uit den grond gerukt en 30 droogschuren omgewaaid.

— In de *Pinang Gazette* van den 19. Nov. ll. vinden wij het volgende medegedeeld: — « Kapitein *Stainback* van de brik *St. Antonio* ontdekte bij het passeren van het noordelijk gedeelte van het eiland Preparis op den 20 Oct. eene boot, die van land afstak en op hem aanhield, hebbende eene vlag geheschen. Kapt. *Stainback* hield er onmiddelijk op aan, en bevond dat deze boot een gedeelte bevatte van het scheepsvolk van een vaartuig, toebehoorende aan den Imam van Muscaat, hetwelk ongeveer 20 dagen vroeger geheel vergaan was op de hoogte van Preparis. Dit schip kwam laatstelijk van Zanzibar aan de Afrikaansche kust, en was bestemd voor Ranhoon met eene lading kokosnooten en dadels. Het bootsvolk deelde kapt. *Stainback* mede, dat zij met een aantal hunner kameraden, sedert het vergaan van hun schip, op het eiland waren achtergelaten. De gezaghebber, stuurlieden en eenige anderen, te zamen dertien personen, hadden het eiland in de groote boot verlaten om hulp te zoeken, maar waren niet terug gekeerd. Kapt. *Stainback* stevende verder op het eiland aan, bragt de brik aldaar voor anker en zond zijne groote sloep om de overige manschappen af te halen. Het gezamenlijk getal dezer achtergelaten schipbreukelingen beliep 38; allen werden aan boord der brik gebragt. Zij waren geheel en al ontbloot van levensmiddelen. Eene hooge zee en eene harde bries uit het oosten, die op dat oogenblik ongelukkiglijk kwamen opzetten, verpligtten kapt. *Stainback* het anker te ligten alvorens hij zijn voorraad water met een nieuwen toevoer van het eiland kon vermeerderen. De *St. Antonio* arriveerde te Pinang op den 9. Nov. als wanneer kapt. *Steinbach* de personen, die hij

een menschlievend was te hulp gekomen, een de zorg van den Adsistent Resident aldaar overleverde.

TURKIJE.

BEIJRUTH, den 11 Mei. Er hebben te Tripoli nieuwe wanorden plaats gevonden. De bevolking is tegen de regering in opstand gekomen. De gouverneur deed de Albanesche troepen op de bevolking vuren, maar zij werden na eene schermutseling op de vlugt gedreven en kwamen alhier eene schuilplaats zoeken, alwaar zij als naar gewoonte duizenderlei kwellingen en verdrukkingen uitoefenen. Zij hebben onlangs in de nabijheid der stad eenen Europeaan vermoord en eenige hier te lande gevestigde Grieken zwaar gewond. In weerwil van alle vertoogen werden zij niet gestraft. Te Aleppo hebben dezelfde wanorden plaats en de regering is zonder kracht. Er bestaat geene veiligheid, noch binnen noch buiten de stad; de vrouwen worden op klaar lichten dag beleedigd. De Arabieren welke onlangs de karavane van Damascus geplunderd hebben, komen de geroofde goederen hier te koop bieden.

DUITSCHLAND.

RASTATT, den 6. Junij. De vreesselijkste aller misdaden, een *vadermoord*, is in onze omstreek gepleegd geworden. De gehuwde burger *S. Reuther*, te Pletterdorf, *verviel* met zijnen hoogbejaarden vader, die buitendien met een ligchaams-gebrek beheht was, in twist, vergreep zich handdadig aan den grijsaard met vuistslagen en voetschoppen op eene zoo gruwelijke wijze, dat de mishandelde reeds na weinige uren onder groote pijnen den geest gaf. De onnatuurlijke zoon vlood terstond uit het ouderlijke huis, werd echter door de gendarmerie vervolgd en heden vroeg gevankelijk herwaarts overgebragt.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 15 Junij. Wij vernemen dat den 20. dezer van den Helder naar deze stad zullen zeilen Zr. Ms. fregatten de Sambre en de Jason, de korvet de Castor en de brik de Pijl, ten einde zich met de alhier liggende oorlogschepen te vereenigen. Het eskader zal uit de volgende oorlogschepen bestaan:

Z. M. fregat de Rijn, comdt. kapt. ter zee Z. K. H. Prins *Hendrik*;
« « de Sambre, kapt. ter zee *Kist*;
« « de Jason, kapt. ter zee *v. d. Plaat*;
« korvet de Castor, kapt. luit. *Söhngen*;
« « de Boreas, « « *Jolly*;
« brik de Lijnx, « « Baron *Rengers*;
« « de Pijl, « « Grave *van Limburg Stirum*;
« « de Haaij, luit. ter zee 1. kl. *Vort*;
« stoomschip Bromo, « « *Smit van de Broeke*.

Naar men verneemt, zal dit eskader een kruistogt naar het Noorden ondernemen en als dan denkelijk ook IJsland aan doen.

— Wij vernemen van een onzer stadgenooten, die voor de waarheid daarvan instaat, dat Z. M., bij een in den loop dezer week genomen besluit, heeft benoemd tot Minister van Financien Jhr. Mr. van der Heim van Duivendijke, Griffier der Staten van Zeeland. Men heeft reden om zich te verheugen, dat Z. M. Hoogstdeszelfs keus heeft gevestigd tot het waarnemen eener zoodanige belangrijke betrekking op een der Ingezetenen dezer Provincie, die eene algemeene achting geniet

— Uit Finsterwold, provincie Groningen, meldt men van den 4.:

Gisteren in den namiddag, omstreeks 3 ure stak er alhier in het westen een onweersbui op, welke zich langzaam verhief en hooger kwam, echter dan ook weder geleek, alsof zij door den wind zoude worden weggedreven; doch dezelve kwam al nader, vergezeld van langzaam op elkander volgende donderslagen; en zonder dat men van ongelukken heeft gehoord, nam de bui de rigting naar het oosten, en liet de Almagtige de bliksemslagen voorbijgaan. Des te geduchter en al sterker en sterker stroomde echter het water in eenen stortregen uit de wolken neder, zoodat hetzelve spoedig 2 à 3 palmen in de slooten en grachten was opgehoogd. Het water, dat van de hoogten liep, stuwde zich voor de pompen aanmerkelijk op, en deze konden er niet tegen stroomen. Doordien wij hier sedert eenigen tijd aanhoudend regenachtig weder hadden, was het veel beloovend en geil gewas van wintergarst en rogge al beduidend gaan liggen, en toen al was het met grond te vreezen, dat men maar een ligten korrel zoude inoogsten; maar het geweld van dezen laatsten stortregen was zoo groot, dat de beste en uitnemendste kampen wintergarst en rogge egaal plat aan den grond zijn gedrukt, en zich stellig zeker niet genoegzaam weder overeind zullen oprigten, en daar het luchtgestel nog aanhoudende regens voorspeld, kan een weinig natte zomer, (vooral thans wegens het schoone gewas) voor den landman allernoodlottigst worden. Ofschoon de toekomst wel altijd onzeker blijft, durft men bijna echter de voorspelling doen, dat de schoone oogst van genoemde gewassen voor een gedeelte is verloren.

— Volgens de jongste berigten van Java, bestond bij het Indisch bestuur het voornemen, om in den aanvang dezes jaars weder eene gewapende expeditie uit te rusten, zoo wel tot bescherming van den handel tegen de zeeroovers in de wateren ten oosten van Java, Bali en Lombok en verder op naar de Molukko's, benevens van Sumatra en Celebes, als om de zeeroovers alle mogelijke afbreuk te doen en in derzelver verblijf- of schuilplaatsen te overvallen. De expeditie zou bestaan uit Zr. Ms. stoomschip Hekla, brik Postillon en schoeners Zephir en Egmond.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Memel is eene nieuwe vereeniging van protesterende dweepers opgestaan. — In Londen is een genootschap ontdekt ter schaking van schoothondjes. — De heer Vigelin van Claerbergen heeft als lid der Tweede Kamer zijn ontslag genomen. — George Sand is naar Konstantinopel op reis. — In Belgie zijn uit Engeland groote commissien ontvangen op doperwten. — Doctor L. J. de Jongh in 's Hage, heeft aan H. M. de Koningin een geneesk. werk opgedragen, in de *Latynsche taal* over de levertraan! — In de gemeente Oud-Vroenhoven, is een kind geboren, hebbende vier beenen. Onmiddelijk na de geboorte is hetzelve overleden. — Koning Leopold heeft 80.000 fr. beschikbaar gesteld voor een groot muzijkfeest. — Het inkomend regt op pruiken is met 4 pCt. verhoogd. — Men presenteert te Tilburg te koop: een gezonden en goed gedresseerden Bok, oud 6 jaren. — De Prins de Joinville heeft Prinses Januaria van Brazilie niet willen trouwen, omdat ze de geelzucht had gekregen. — Eene vrouw van Schelestadt heeft zich, uit gierigheid, laten doodhongeren. Langzaam en met overleg heeft zij dien zelfmoord volbragt. Zij bezat echter een vermogen van meer dan 100.000 frank.

MENGELINGEN.

Iets over een gewijzigd herstel der GILDEN, in 't belang der burgerlijke welvaart.

(Vervolg en slot.)

De hoofdoorzaak van *dit* kwaad, dat den geheelen burgerstand met ontbinding bedreigt, schijnt veeleer in den geheel veranderden toestand der maatschappij en hare inrigtingen te moeten gezocht worden. Eene naauwlettende beschouwing van den *gang* der verarming bevestigt dit. De toestand der arbeiders en dagglooners verdert thans geene meerdere hulp dan voor vijftig jaren; zij waren en zijn altijd op de grenzen der armoede, *toen* gelijk *nu*; maar de *toenemende verarming* gaat uit van den middenstand.

De *welgezetene* burgers, handwerksbazen en meesters, winkeliers, andere bedrijven van nijverheid zijn kennelijk afgenomen in getal. Velen verlaten die bedrijven, worden ambtenaren, studeren of zoeken eenige andere betrekking. Nog veel grooter is 't getal hunner, die achteruit gaan en tot den geringen stand vervallen. Een groot deel der bevolking van de Maatschappij van Weldadigheid is *niet* uit de klasse der arbeiders, maar uit den middelstand oorspronkelijk; en de deftigste bedrijven van die klasse, zoo zij zich door geene beklante firma of geërfde kapitalen staande houden, staan thans op eene gelijke lijn met de geringste neringen en bedrijven.

Eene der vruchtbaarste oorzaken van dit verschijnsel en de daarmede verbondene verarming is (velen hebben het reeds erkend) *de onbepaalde mededinging, de onbeperkte vryheid tot uitoefenen van alle bedryven van kunst en nyverheid*; of liever, *afschaffen der Gilden* heeft die bedrijven van alle bescherming beroofd.

Toen heeft de burgerklasse *niet* haren stand verlaten, maar zij is er door *verlaten* geworden; hij bestaat nu et meer dan in naam. Wijsselijk waagt menig een zoo hij anders kan zijn burgerkapitaal niet meer in eenen stand, die hem hoegenaamd geene vastheid van bestaan laat hopen; die wel eene teugellooze mededinging, maar geene waarborgen, hoe ook genaamd, aanbiedt. Niet alleen geen kapitaal, maar zelfs kunde en ervarenheid kunnen evenmin op iets zekers doen bouwen. Ook zij zijn niet veilig, dat niet iemand, die het met eenige middelen, geheel zonder kennis, wagen wil, een patent neemt, zich van bedrevene werklieden voorziet, en eene mededinging begint, die de welvaart van den kundigsten werkbaas verniel. Doch, op zijne beurt, zit de overwinnende spekulant evenmin veilig. Niets belet zijne werklieden evenzeens, indien het hun invalt, patent te nemen en hunne eigen zaken te beginnen. Zóó leeft alles in eeuwige onrust, onzekerheid en wantrouwen. In plaats van één kundig gildemeester, zijn er vier, zes patentbazen, die misschien geen van allen, misschien één, tot burgerlijke welvaart komen, daar de andere, vroeg of laat, van verloopene bazen weder knechts worden, met meerdere behoeften, dan wanneer zij nooit hunne eigene affaire hadden gehad; en alzoo, onafwijsbare kandidaten voor de armkassen en liefdadige vereenigingen.

Op al deze gronden wordt der Maatschappij voorgesteld, in den geest harer bemoeijingen, ten voordeele der nijverheid:

De noodige vertoogen bij het gouvernement te doen, ten einde hetzelve, door eene wet, de belangen der nijverheid moge regelen, en in zóóverre, de Gilden herstellen, als zij kunnen dienen, *niet* om de nijverheid aan banden te leggen, maar om de grenzelooze mededinging te beteugelen en der handwerken en bedrijven die bescherming te verleenen, welke andere beroepen genieten.

Hoedanig die bepalingen zouden behooren te wezen, moeten wij aan de wijsheid der Maatschappij, indien dit voorstel min of meer hare goedkeurig wegdraagt, overlaten. Dit echter schijnt op den voorgrond te moeten staan: Dat aan niemand in eenig vak het patent tot uitoefening van een bedrijf worde afgegeven, waartoe opleiding en kennis, kunst en bedrevenheid wordt gevorderd, dan die voorzien is van een brevet van bekwaamheid, afgegeven door zoodanig gezag, als bij de wet wordt bepaald; — aan vreemdelingen slechts onder zekere bepalingen, na zekere jaren van inwoning. Bij deze hoofdbepaling doen zich andere voor in 't verschiet, wier nadere uiteenzetting *eerst* eene aanvankelijke goedkeuring van de zijde der Maatschappij verwacht.

Men neme: het reizen, ook buitenlands, der jonge handwerkers, gelijk in Duitschland. Er kon van 's Landswege eene overeenkomst met naburige staten worden aangegaan, op den voet van wederkeerigheid, waarbij men hier te lande, gemerkt de overgroote vrijheid, waarmede zich vreemdelingen hier nederzetten, slechts kon winnen. Het vaststellen van zekere leerjaren, eene gemeenschappelijke kas ten behoeve van gildebroeders en onbesprokene kundige knechts. Een handwerkerstijdschrift, waarin het bestuur bijv. van de leeraars aan de Polytechnische school timmerlieden, schrijnwerkers, enz., enz., enz., met het nieuwste en beste in hun vak, ook van buitenlands, werden bekend gemaakt.

Wij onthouden ons, voor als nog, in verdere bijzonderheden te treden Wij weten, dat nog velen, de oogen sluitende voor de harde lessen der ondervinding, aan 't zoo misbruikte *laissez faire* blijven hangen; Immers in *zóó verre* 't handwerken en burgerlijke neringen betreft. Want, overigens, wil niemand die onbepaalde concurrente voor *zich zelven*.

De onderwijzers aan hoogere en lagere scholen, hoogleeraren van de akademiën, zij willen ze niet. Notarissen en procureurs, zij willen ze niet; de regter, de ambtenaar willen ze niet, hij wil niet afzetbaar zijn. Met één woord, *niemand* wenscht voor zich zelven 't geen hij waagmede men, ultra liberaal, den handwerker en ambachtsman, den neringdoende, onder den schoonklinkenden naam van vrijheid, *beneficeert*. Wij weten dit alles, doch tevens is het bekend, dat Duitschland 't nut voor een goed deel, afgescheiden van het misbruik, er meer en meer van erkend; dat Engeland, in zooveel opzigten de klassieke bodem der praktische staatshuishoudkunde, de gilden in hooge eere blijft houden; dat de soms wonderspreukige, maar helderdenkende Granier de Casagnac, alle nadeelen der onbepaalde mededinging in Frankrijk levendig gevoelt en openbaar heeft gemaakt. Doch wat dáár ook plaats moge hebben, het Nederlandsche karakter heeft *eigene* behoeften; Nederlands toestand is, in vergelijking van die volken, in betrekking tot de bedoelde punten, een exceptionele toestand. Het eene en het andere pleit krachtig voor voorzieningen in dezen. In de eerste plaats het Nederlandsche karakter. De Franschman moge, bij eene onbepaalde mededinging, niet worden terug geschrikt om, in de volheid van zelfvertrouwen, ook eene kans te wagen. De Nederlander, vooral in onze eeuw, is niet ondernemend. De onzekerheid van de uitkomst houdt hem ligter terug, dan eenigen anderen landaard. Hij neemt het zekere voor het onzekere; leeft liever bekrompen, als klein rentenier, dan zijn fonds in eenig bedrijf te wagen, dat elken dag aan nieuwe concurrentie blootstaat. Hij zoekt liever, met verbazende jagt, een klein maar *zeker* bestaan, dan dat hij een burgerlijk bedrijf bij de hand neemt, dat geld kost en geheel onzeker is. Door opbeuring en bescherming van de nutte handwerken en bedrijven kan dit kwaad alleen te keer gegaan worden.

Verder, Nederlands toestand is exceptioneel. Wat Engeland, wat Frankrijk kan, is Nederland niet mogelijk. Waagden die volken zich ook aan eene onbepaalde mededinging; ons Land, zoo veel kleiner van omvang en bevolking, kan dien wedstrijd niet voeren. Nog meer, jaar op jaar zend Duitschland talrijke handwerksgezellen hier heen. Wat onze Maatschappij door scholen moge doen, onze handwerkers zijn, *zonder* bepaalde leerjaren, *zonder* gereisd te hebben, maar zelden opgewassen in bekwaamheid tegen die vreemden. Laat beiden nu patent nemen, billijk moet het de kundige vreemdeling winnen van den minkundigen inlander; de laatste gaat er onder; en het verwaarloozen van zijne opleiding, te gelijk met de onbepaalde vrijheid van toelating van den eersten, stapelt een schuldenlast van millioenen, die het onderhoud van zoo veel tot armoede vervallene handwerkers kosten, op de schouders van den partikulier of van den staat. Want alle toeneming van bevolking, op *die* wijze, is, in de gevolgen, toeneming van alimentatie.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 15. Junij. Sedert den 13. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

De kleine Herman, L. Gauthier, Dantzich, hout; l'Active, P. Andriessen, Amsterdam, suiker en gedisteleerd; Agnes, N. Permien; die fraw Sophia, J. F. Ahrens; Emma, J. J. Malchard, alle Lijnzaad, de Maais, C. Rehberg, balken; Victoria, H. C. Ahrens; Louise, P. H. Niejahr, beide hout, alle Riga; de Commercie, Z. G. Engel, Franciscus, P. Meinke, beide Memel, hout; Wismar, H. J. Krohn, Riga, hennipzaad.

Voor Gend bestemd:

Arminius, D. G. Schladde, New-Castle, slijpsteen; la Victoire, L. Verstraeten, Rotterdam, suiker en wol, Auguste, P. M. Seijer, lijnzaad; Carolina, J. Niejahr; Naijade, C. Brendhering, beide hout, alle Riga.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Frei Fran Minna, C. Browring, Gibraltar; Jane, J. Sawlijer, Jerseij; Catharina, N. Hansen; Jacobine, H. Anderson, beide Christiaansund; Talitha, W. Chapmann, Hull; Hoppet, H. Nelsen; Nephtunis, C. Barkman, beide Gohtenburg, alle ballast.

Van Gend gezeild:

Fortuna, H. Doijer, Hamburg, suiker.

BATH, den 7. Junij. Gedurende de maand Mei 1843, zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en Betaling alhier, de navolgende schepen Ingeklaard:

113 met hard- zink- en straatsteen, 121 ledig, 55 met stukgoederen, 43 met steenkolen, 8 met kalk, 1 met rijtuigen, 11 met hout, 9 met meubelen, 6 met potaarde, 2 met aardewerk, 4 met zaad, 4 met bier, 1 met ijzer, 1 met mandewerk, 3 met houtskolen, 1 met boekweit: waarvan 184 Nederl. en 96 onder Belgische vlag; alsmede 33 stoombooten, 98 ledige versche visch- en mosselschepen, te zamen 511 schepen.

Uitgeklaard: 38 met haard- en boonstroo-asch, 127 ledig, 55 met stukgoederen, 29 met haver, 49 met gerst, 4 met riet, 26 met haring en zoute-visch, 1 met oud ijzer, 2 met kaas 8 met zaad, 1 met boonen, 1 met raapkoeken, 4 met ho[illegible] 3 met tufsteen, 1 met vlas, 4 met rogge, 1 met turf, 5 met hout, 1 met Chicorei, 4 met hoepen en biezen, 1 met aardappelen, 6 met meekrap; waarvan 181 onder Nederlandsche en 90 onder Belgische vlag, alsmede 33 stoombooten, 102 versche vich- en mosselschepen; te zamen 506 schepen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

15 Junij 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	7.25	Boekweit	f	5.20
1 J. dito	«	7.25	Winter Garst	«	5.50
N. dito dito	«	8.75	Zomergarst	«	5.20
2 J. Walch. Tarwe	«	7.75	W. Witte Boonen	«	9.25
1 J. dito	«	7.75	W. Bruine dito	«	
Nieuwe dito	«	9.25	W. Paardenboonen	«	5.00
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	7.00	Z. dito	«	4.10
1 J. dito	«	6.50	Raapolie	f	34.00 p. v.
Nieuwe dito	«	8.00	Patentolie	«	36.50 «
W. Groene Erwten	«		Lijnolie	«	35.00 «
Z. dito	«		Raapkoeken	f	. de 1040 st.
Koolzaad	«		Lijnkoeken	«	9.00 « 100 «
Haver	«				

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.